

пјесма – једна од најбољих; 1991, излази седми албум *Дум Дум* — у текстовима се види Миланова револтираност због таме која је тада владала и одређена доза патетике. Током 1992, Милан са члановима **Електричног оргазма** и **Партибрејкерса** оснива антиратни састав **Римтутитуки**. Заједно снимају сингл *Слушај 'вамо*, који је промовисан концертом на камиону који је кружио Београдом.

Занимљивост везана за **Римтутитуки** је да су одбили да свирају у Бањалуци за 6000 марака јер је тада овдје срушена џамија из 1400.г., а зна се да је Милан био

антинационалистички настројен. Могу слободно рећи да му је то дало титулу цара међу царевима.

Послије тога излазу албум *Неко нас посматра*, гдје пјесмама *Јадранско море*, *Let me play some modern r'n'r music* и *Заједно* можда покушава да потисне сурову стварност. Почетком 1994. одлази у Бразил гдје са тамошњим музичарима снима албум *Angel's breath*. Остао је фасциниран том земљом, али он није био од оних који одлазе и све препуштају случају. Покушао је да поправи нешто, па, ваљда је успио.

Умро је **05.11.1994.г.** од рака панкреаса. За крај ћу да цитирам Цанета из **Партибрејкерса** и мислим да ћу тиме довољно рећи; „Имам утисак да се Милан само окренуо да се одмори... и знам...истог тренутка се поново негде родио...”

МИЛАН МЛАДЕНОВИЋ

„Имам утисак да се Милан само окренуо да се одмори...и знам...истог тренутка се поново негде родио.”

МУЗИКА

Помислићете, још један у низу чланака који покушавају да оживе главне актере филма под називом *Нови талас*. Стварно мислите да их је потребно оживљавати?! Мислим да није, јер они никада нису ни умрли. Ако се може говорити о бесмртности, они су чист примјер.

Један од култних ликова свакако је Милан Младеновић, тачније група **ЕКВ**.

Рођен је 21.09.1958.г. у Загребу. Дјетињство проводи у Сарајеву гдје од оца добија гитару и отприлике тако лочиње његова прича о музици. По доласку у Београд Милан, Драгомир-Гаги Михаиловић и Милан Стефановић оснивају групу **Лимуново дрво**. Послије им се придружују Горан Ковинчић и Душан Дејановић-Џинџер(бубњеви), којег касније замјењује Иван Видовић-Вд. Послије неколико наступа у СКЦ-у, 1980. група мијења име у **Шарло акробата**. У саставу су били: Милан и Гаги(гитаре), Душан Којић-Која(бас) и Иван Видовић-Вд(бубњеви). **Шарло** је постао познат ширем кругу слушалаца тек послје објаве албума *Пакет аранжман* — компилације култних група Новог таласа: **Шарла**, **Идола** и **Електричног оргазма**. Исте године излази и соло албум **Шарла**— *Бистрији или тупљи човек бива кад...* Послије распада **Шарла**, Милан, Гаги и Вд стварају групу **Катарина II**,

Саставу се прикључују Маргита-Маги Стефановић(клавијатуре) и Бојан Печар(бас). Године 1984. излази албум **Катарина II**. Из групе одлазе Гаги и Вд, а за бубњевима је Иван Феце-Фирчи. Послије група мијења име у **Екатерина Велика(ЕКВ)**. Под овим именом група је издала 8 албума и то: 1985. *ЕКВ*; 1986. *С ветром уз лице*(умјесто Фирчија за бубњевима је Иван Ранковић) — по мом мишљењу, албум на којем Милан дословно приказује *Стваран свет око себе*. Затим, 1987. излази албум *Љубав*; 1986 са концерта у Загребу (групи се придружује Срђан-Жика Тодоровић – бубњеви). Исте године излази албум *Љубав*; 1989. *Само пар година за нас* (умјесто Бојана Печара свира Драгиша Ускоковић-Ћима, а једно вријеме пјева Тања Јовићевић, за бубњевима Марко Миливојевић), албум на којем се налази истоимена

